

การพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์
ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

The Development of Performance-skill in Dramatic Arts by following
Davies' with TikTok Application for Tenth Grade Students

จิรัชญา สีวกระโทก^{1*}, วัชรีย์ แซงบุญเรือง², สุภาวดี กาญจนเกต³

Jirachaya sewgratok,^{1*} Watcharee Sangboonraung,² Supawadee Kanjanakate³

^{1*,2,3}สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

^{1*,2,3}Curriculum and Instruction, Faculty of Educations, Nakhon Phanom University

*Corresponding author; E-mail: jirachaya672@gmail.com

Received 14 June 2025 Revised 24 June 2025

Accepted 26 June 2025 Available online 28 June 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยกึ่งเชิงการทดลอง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา ๑ นครพนม อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม ห้อง 4/1 จำนวน 32 คน ตามลำดับ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ด้วยวิธีการจับสลากโดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แบบประเมินทักษะปฏิบัติ แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) การพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 83.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการพัฒนาทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์, เดวีส์, แอปพลิเคชัน TikTok, ความพึงพอใจ

ABSTRACT

This research aims to: 1) Develop Thai dance performance skills based on Davies' teaching model combined with the TikTok application for Grade 10 students, meeting the 80% criterion. 2) Compare the development of Thai dance performance skills before and after learning using Davies' teaching model combined with the TikTok application for Grade 10 students. 3) Examine students' satisfaction with learning Thai dance performance skills based on Davies' teaching model combined with the TikTok application for Grade 10 students. This study employs a quasi-experimental research method with Grade 10 students from Patcharakhityapha 1 Nakhon Phanom School, Plapak District, Nakhon Phanom Province, specifically Class 4/1, comprising 32 students, during the second semester of the academic year 2024. The sample was selected using cluster random sampling, with the classroom as the sampling unit. The research instruments include six lesson plans, a performance skill assessment form, and a student satisfaction questionnaire. The data were analyzed using mean, standard deviation, and hypothesis testing with a Dependent Samples t-test.

The research findings reveal that: 1) The development of Thai dance performance skills using Davies' teaching model combined with the TikTok application for Grade 10 students was at a very high level, achieving 83.20%, which met the 80% criterion. 2) A comparison of Thai dance performance skills before and after learning using Davies' teaching model combined with the TikTok application for Grade 10 students showed a statistically significant improvement at the .01 level. 3) Student satisfaction with learning Thai dance performance skills based on Davies' teaching model combined with the TikTok application was at a high level.

Keywords: Performing Arts Skills, Davies, TikTok Application, Satisfaction

บทนำ

ศิลปวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทยได้อย่างชัดเจนคนไทย จึงควรอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่กับประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้วัฒนธรรมยังเป็นการดำเนินชีวิตที่มนุษย์ สร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการละเล่นการแสดง การร้องเพลง พุทธกรรม และบรรดาผลงานทั้งหมด ไม่ว่าจะ เป็นงานด้านจิตรกรรม สถาปัตยกรรมศิลปะวรรณคดีดนตรี ปรัชญา ศีลธรรม จรรยา ภาษา กฎหมาย ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนความคิด ความรู้ในลักษณะที่แสดงถึงความ เจริญอกงาม หรือความเสื่อมเสียของสังคม และในขณะเดียวกันวัฒนธรรมยังกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ทั้งเรื่องความเป็นระเบียบ ความรู้สึก ความประพฤติ และกิริยาอาการหรือการกระทำใด ๆ ของมนุษย์ลงรูปเป็นพิมพ์เดียวกันและสำแดงออกมาให้ปรากฏเป็นภาษา ศิลปะ ความเชื่อถือระเบียบ ประเพณี ความกลมเกลียว ความก้าวหน้าของชาติและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติมากซึ่งได้ถ่ายทอดกันมารุ่นต่อรุ่น

โดยถ้าสิ่งใดที่ดีแล้วก็เก็บไว้ สิ่งใดควรแก้ก็ทำการ แก้ไขให้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้ส่งเสริมให้มีลักษณะที่ดีและเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติต่อไป (ไพศาล ภูไพบูลย์, อังคณา ตติรัตน์ และ ปันตดา มีสมบัติงาม, 2550 อ้างถึงใน มนชนก รัตนจันทร์, 2561)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ เป็นกำลังสำคัญของชาติ โดยสร้างสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ และคุณธรรม ส่งเสริมจิตสำนึกความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และพัฒนาทักษะจำเป็นสำหรับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ หลักสูตรเน้นการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและความรอบรู้ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มุ่งสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มั่นคง และเตรียมเยาวชนให้มีจิตใจใฝ่หา มีจิตสาธารณะใน ส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วยทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสุนทรียภาพ รสนิยมและเห็นคุณค่าของศิลปะ สำหรับสาระที่ 3 สาระนาฏศิลป์ ประกอบด้วย 2 มาตรฐานคือ มาตรฐาน ศ. 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิจารณ์คุณค่าทางนาฏศิลป์เพื่อ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ. 3.2 เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าความงามของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ผู้ถูกใจเฟสบุ๊คแฟนเพจ TikTok Thailand ปี พ.ศ.2560 มีจำนวน 42,851 คน (สุชานันท์ อารีราษฎร์ 2561) เทียบกับ ปี พ.ศ.2563 ที่ผ่านมาพบว่า กลุ่มผู้ถูกใจเฟสบุ๊คแฟนเพจ TikTok Thailand มีจำนวน ประมาณ 19 ล้านคน ซึ่งจะเห็นได้ว่า จำนวนผู้ถูกใจเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลา 3 ปี สะท้อนให้เห็นถึงความน่าสนใจ และอิทธิพลของ TikTok ที่มีต่อคนไทยในด้านพฤติกรรมการใช้งาน ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนนิยมหันมาใช้แอปพลิเคชัน TikTok มาปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียน สนใจกับการเรียนมากขึ้น อาทิเช่น ศศิณา นิยมสุข (2565) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ ปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง เรื่องราวมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 หลังเรียน คิดเป็น ร้อย ละ 84.52 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด และโดยมีภัทราพร ชาลิตี (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ชุดโก๋ขัน โดยใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 85.29 มีทักษะปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์ “ชุดโก๋ขัน” หลัง การจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ โดยใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดร้อยละ 70 โดยในภาพรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ให้สัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นว่ารู้สึกชอบและสนุกกับการเรียนรู้ด้วย เทคนิคนี้ มีขั้นตอนที่เข้าใจง่าย ทำให้การเรียนวิชานาฏศิลป์ไม่น่าเบื่อ ตื่นเต้น และน่าเรียน ทำให้พัฒนาทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ได้ดีขึ้น

โรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา ๑ นครพนม ตำบลหนองฮี อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม เป็นสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดทำการสอนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ในระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนพบว่า นักเรียนยังไม่สามารถประยุกต์และปฏิบัติทำรำ การเข้าใจถึงนาฏศัพท์ภาษาท่า ในการนำไปสู่การคิดทำรำที่สร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนยังไม่กล้าประยุกต์ทำรำ และแสดงออกถึงแก่นแท้ของนาฏศัพท์ภาษาท่า อีกทั้งครูผู้สอนยังไม่ได้เสริมการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์สำหรับรายวิชานาฏศิลป์ ประกอบกับนาฏศิลป์เป็นวิชาที่เน้นทักษะการฝึกฝนที่ถูกแบบแผน ฝึกให้นักเรียนมีนิสัยในการฝึกฝนตนเองและรู้จัก

แก้ไขปัญหาคำเฉพาะ นอกจากนั้นแล้วยังพบว่า ขาดสื่อประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพที่จะช่วยส่งเสริมครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ จึงส่งผลให้นักเรียน ขาดทักษะพื้นฐาน คือ นาฏยศัพท์และภาษาท่า นาฏศิลป์ ไม่รู้ความหมายของท่ารำ หรือเรียกชื่อท่ารำไม่ถูกต้อง จึงทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก จึงขาดกระบวนการคิดสร้างสรรค์นาฏศิลป์

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจได้ทำการศึกษาค้นคว้าและดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้ นักเรียนสามารถประยุกต์ท่ารำพื้นฐานนาฏยศัพท์เบื้องต้นได้ และก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการนำท่ารำที่สวยงามเหมาะสม สามารถนำไปเผยแพร่แอปพลิเคชัน TikTok และสร้างชื่อเสียงให้กับนักเรียนและโรงเรียนที่ได้แพร่หลายต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

บททวนวรรณกรรม

รูปแบบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์

นาฏศิลป์เป็นการเรียนที่เน้นทักษะการปฏิบัติ ซึ่งมีความแตกต่างจากการสอนวิชาอื่น ๆ กล่าวคือ นาฏศิลป์เป็นการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างมีลีลาท่าทางที่อ่อนช้อยและงดงามดังนั้น การสอนนาฏศิลป์จึงจำเป็นต้องมีหลักการสอนนาฏศิลป์ โดยเฉพาะเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้ เรณูโกสินานนท์ (2548) ได้กล่าวคือ วิธีการสอนนาฏศิลป์และขั้นตอนการสอนมีไว้ ดังนี้

1. สอนจากง่ายไปหายาก เช่น สอนการทำมือจีบและวง ก่อนที่จะสอนให้นักเรียนทำท่าสอดสร้อยมาลา
2. สอนตามความสามารถของบุคคล เช่น นักเรียนคนไหนรำได้เร็วก็จะสอนเร็ว แต่นักเรียนคนไหนรำได้ช้าครูก็จะต่อท่ารำหรือสอนรำให้อย่างช้า ๆ
3. เปลี่ยนแปลงท่ารำที่ยากให้เป็นท่ารำที่ง่าย แต่มีความหมายของภาษาท่ารำคงเดิมท่ารำบางท่าอาจยากเกินความสามารถของผู้เรียน ครูสอนอาจจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงท่ารำให้ง่ายขึ้นเพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ การเปลี่ยนแปลงท่ารำจะต้องคำนึงถึงความหมายของท่ารำเป็นสำคัญ
4. การสอนแต่ละท่าต้องอธิบายและแนะนำอย่างละเอียดตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า
5. ระหว่างปฏิบัติท่ารำครูต้องคอยสังเกตและเตือนลีลาการรำของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่ถูกต้องเสมอ เช่น ขณะรำต้องหันหลังหันไหล่ไม่ก้มหน้าขณะรำการสอนนาฏศิลป์ต้องมีความละเอียดถี่ถ้วนมากกว่าการสอนหนังสือ เพราะต้องอาศัยเวลาในการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะท่ารำนาฏศิลป์ไทยมีความละเอียดละไม

อวัยวะทุกส่วนจาก แขน-ขา-มือ-เท้า-ลำตัว-ศีรษะไหล ต้องเคลื่อนไหวไปพร้อม ๆ กันยากแก่การปฏิบัติให้ได้ผลดีในระยะเวลาสั้น ดังนั้น การต่อท่าหรือสอนรำให้นักเรียนต้องยึดหลักเดียวกัน คือ ต่อท่าหรือสอนรำทีละท่าและแต่ละท่าต้องสอนซ้ำ ๆ กันจนเห็นว่านักเรียนสามารถรำได้แล้วด้วยตนเองจึงจะต่อท่าต่อไป

6. สังเกตท่าทางการรำของนักเรียน ถ้าพบว่ารำไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนต้องแนะนำอธิบายให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้องไม่ปล่อยให้เด็กนักเรียนจำผิดต่อไป

7. การใช้ศัพท์นาฏศิลป์ในบางครั้งครูผู้สอนอาจเปลี่ยนใช้คำศัพท์ที่ฟังแล้วเข้าใจง่าย จำง่ายเพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่ายและจำได้อย่างรวดเร็วและเมื่อนักเรียนจำได้แล้ว ครูจึงบอกให้ทราบถึงศัพท์ที่เรียกที่ถูกต้องตามหลักวิชานาฏศิลป์

8. ให้นักเรียนฝึกร้องเพลงประกอบการรำไปพร้อม ๆ กับการฝึกรำเพื่อให้นักเรียนสามารถร้องเพลงที่รำได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง เพื่อเวลาซ้อมรำด้วยตนเองก็สามารถรำได้อย่างถูกต้องตามเพลงและเป็นการปลูกฝังนิสัยการร้องเพลงไทย ให้นักเรียนเกิดความรักเห็นคุณค่าและความสำคัญของเพลงไทยอีกด้วย

9. การสอนรำแต่ละเพลง ท่ารำที่สอนควรเป็นมาตรฐานแบบแผนเดียวกัน เพื่อให้นักเรียนที่ได้เรียนรุ่นต่อมาจะได้รำเหมือนกันทำให้ผู้เรียนไม่สับสน

10. เปรียบเทียบท่ารำนำท่ารำที่คล้ายกันมาเปรียบเทียบ ทำให้ดู เพื่อให้เห็นความแตกต่างของท่ารำและไม่ทำให้ผู้เรียนจำท่ารำปะปนสับสนกัน เพราะคิดว่าท่ารำเหมือนกันเช่นการม้วนมือสลัดมือและคลายมือ

11. วิธีสาธิตโดยรำนำหน้าให้นักเรียนดูครูผู้สอนควรรำนำหน้า 2 แบบ คือ

11.1) ครูรำนำหน้านักเรียน คือ ครูอยู่ด้านหน้าของนักเรียนและหันหลังให้นักเรียนนักเรียนจะมองเห็นด้านหลังของครูและรำตามครู

11.2) ครูรำต่อหน้าหรือรำประจันหน้า คือครูหันหน้าเจอกับนักเรียนแต่ครูจะรำสลับด้านกับนักเรียน เช่น ท่ารำจริง จีบมือขวา ครูก็จีบมือซ้ายหรือเรียกว่า ครูรำเป็นกระจกให้นักเรียนดูให้ถนัดและชัดเจน วิธีการนี้เป็นวิธีการสาธิตที่ดีเพราะขณะที่ครูสาธิตให้นักเรียนดูและรำตามครูสามารถมองเห็นท่ารำของนักเรียนและสามารถบอกหรือชี้แจงนักเรียนได้ขณะกำลังสาธิต

12. การจัดแถวขณะรำหรือตำแหน่งที่รำ ควรฝึกให้นักเรียนระวังเรื่องตำแหน่งที่อยู่ขณะรำไม่ว่าจะรำอยู่กับที่ หมุนตัวหรือวิ่งไปมา

13. การสอนแยกท่ารำให้เข้าใจทีละอย่าง เช่น ท่ารำบางท่าต้องปฏิบัติพร้อมกันทั้งมือและเท้า ครูอาจแยกสอนทีละอย่างโดยสอนให้ปฏิบัติส่วนมือจนคล่องแล้วจึงสอนให้ปฏิบัติส่วนเท้าและเมื่อคล่องแล้วจึงสอนทั้งมือและเท้ารวมกัน

14. การใช้เพลงประกอบการสอนแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

14.1) ยังไม่ใช้เพลง คือ ครูสาธิตท่ารำให้นักเรียนดูและให้นักเรียนรำตามครูบ่อย ๆ จนสามารถรำได้ขั้นนี้ครูเป็นผู้ร้องเพลงเองและให้นักเรียนฝึกร้องพร้อมครูไปด้วย

14.2) เริ่มใช้เพลงบ้างเมื่อสอนท่ารำ หรือต่อท่ารำไปได้พอสมควรแล้ว ควรให้นักเรียนได้ฟังเพลงจากเทปบันทึกเสียงและฝึกร้องฝึกรำไปเรื่อย ๆ กับเพลงจริง

14.3) เมื่อสอนท่ารำหรือต่อท่ารำจบเพลงแล้ว ควรให้นักเรียนได้ฝึกรำตั้งแต่ต้นจนจบพร้อมเพลงจริงจากเทปบันทึกเสียงและอาจให้นักเรียนร้องเพลงควบคู่ไปกับเพลงจากเทปบันทึกเสียงด้วย เพื่อให้นักเรียนร้องเพลงและรำประกอบเพลงได้ดียิ่งขึ้น

การสอนทักษะปฏิบัติด้านศิลปะนั้น บุคคลสำคัญของการสอนทักษะนั้นคือครูผู้เป็นสาธิตและเป็นต้นแบบของการปฏิบัติทำทางต่าง ๆ จากง่ายไปสู่ยาก โดยในการฝึกให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ ทักษะย่อย ๆ ก่อนแล้วเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดี และรวดเร็วขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Davies. I.K.'s study ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติว่า ทักษะส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก มีทั้งหมด 5 ชั้น คือ 1) ชั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ชั้นสาธิต และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง 5) ชั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davie's Instructional Model for Psychomotor Domain)

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies, 1971) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมากมีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่ช้าหรือเร็วเกินปกติก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ขั้นที่ 2 ชั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้าๆ ขั้นที่ 3 ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มี การสาธิตหรือการแสดงแบบอย่างให้ดู เมื่อได้แล้วผู้สอน จึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไปจนกระทั่งครบทุกส่วน ขั้นที่ 4 ชั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนนั้นทำงานได้ดีขึ้น และขั้นที่ 5 ชั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึก ปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ทิตินา แชมมณี (2561) ได้สรุปว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวีส์ (Davie's Instructional Model) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนา ด้านทักษะพิสัย เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการที่แตกต่างไปจากการพัฒนาด้านจิตพิสัย หรือพุทธิพิสัย รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์เป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านการปฏิบัติ

นฤเบศน์ ระดาเขต (2565) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ดังกล่าว เป็นรูปแบบการฝึกฝนที่เน้นทักษะพิสัย คือเน้นกระบวนการปฏิบัติโดยส่วนใหญ่ ซึ่งเหมาะสมที่จะนำไปปรับใช้หรือประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเดวีส์เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของนักเรียนที่มีการทำงานหลายขั้นตอนมีทักษะย่อยหลายอย่างเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ และมีเจตคติที่ดี มองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคตได้การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเดวีส์เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของผู้เรียนที่มีการทำงานหลายขั้นตอนมีทักษะย่อย หลายทักษะ โดยฝึกทักษะย่อยให้เกิดความชำนาญอย่างแท้จริงแล้วจึงทำการเชื่อมโยงทักษะย่อยเหล่านั้นเป็น ทักษะใหญ่และเชื่อมโยงทักษะใหญ่กับทักษะใหญ่ที่มีอยู่ให้เป็นการกระทำที่สมบูรณ์ต่อไป

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

1. ความเป็นมาของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวีส์ความเป็นมาของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเดวีส์รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเดวีส์ (Dave's Instruction Model) เป็นรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) ซึ่งทักษะพิสัยเป็นส่วนหนึ่ง ในการจัดกลุ่ม วัตถุประสงค์ของการศึกษา (Taxonomy of Educational Objective) ของศาสตราจารย์บลูม (Bloom) แห่ง มหาวิทยาลัยชิคาโก และผู้ร่วมงานบลูมได้จัดกลุ่มของวัตถุประสงค์ของการศึกษาออกเป็น 3 พิสัย (Domain) ดังนี้ (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2550)

1) ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับความรู้ ความคิดและการนำความรู้ไปประยุกต์ ซึ่งสามารถจำแนกและจัดลำดับจากระดับพื้นฐานถึงระดับสูงได้ 6 ระดับ คือ

1.1) ความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับความจริงต่างๆ และ สิ่งเฉพาะตัว

1.2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการใช้ความคิด เพื่อศึกษาเนื้อหาสาระต่างๆ

ที่เคยเรียน

1.3) การนำความรู้มาใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำสิ่งที่ เรียนรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน หรือนำความรู้ไปใช้

1.4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการใช้สมองแยกแยะ สิ่งที่ต้องการเรียนรู้ ออกเป็นส่วนย่อย และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยต่างๆได้

1.5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการนำข้อมูลจากองค์ประกอบย่อย ะมาผสมผสานเพื่อให้เป็นสิ่งใหม่ๆ เรื่องใหม่ ๆ

1.6) การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถที่ใช้ความรู้ที่เรียนมาในการตัดสิน วินิจฉัยคุณค่าของสิ่งที่ได้เรียนรู้

2) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับความรู้ สึกรอารมณ์และทัศนคติซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้เรียน โดย Bloom, Krathwohl and Masai (1964) ได้จัดแบ่งด้านความรู้สึกรู้ได้ 5 ระดับ ดังนี้

2.1) การรับรู้ (Receiving or Attending) เป็นขั้นที่นักเรียนเริ่มที่จะเตรียมรับตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่อยู่รอบตัวรับรู้หรือรับฟัง

2.2) การตอบสนอง (Responding) เป็น ขั้นที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยความเต็มใจหรือแสดงความพอใจ

2.3) การเห็นคุณค่า (Valuing) เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีพฤติกรรมตอบสนอง เพราะเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน

ด้วยตนเอง

2.4) การรวบรวมค่านิยม (Organization) เป็นขั้นการรับค่านิยมหลายอย่างที่กระจัดกระจายเข้าเป็นหมวดหมู่และส่วนหนึ่งของความคิด

2.5) การยอมรับค่า นิยมเป็นส่วนหนึ่ง ของปรัชญาชีวิต (Characterization) ที่มีผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมเป็นขั้นที่ค่านิยมจะเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพผู้เรียน

3) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่เป็นเรื่องทักษะทางร่างกาย เช่น ทักษะการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ รวมทั้งการประสานกันของสมอง และกล้ามเนื้อวัตถุประสงค์ ของทักษะพิสัยมักจะมุ่งเน้นไปที่การปรับเปลี่ยนหรือการพัฒนาในพฤติกรรมหรือทักษะบลูม และเพื่อนร่วมงานของเขาไม่ได้สร้างหมวดหมู่ย่อยสำหรับทักษะพิสัยตั้งแต่ต้น จึงมีนักการศึกษาอื่น ๆ ได้สร้างกลุ่ม วัตถุประสงค์ของการศึกษาทักษะพิสัย

(Taxonomies of Psychomotor Domain ของตนเองที่สำคัญ คือ เดวีส์ อาร์เฮซ (Dave, R.H.) ซิมพ์ซัน อี เจ (Simpson, E.J.) และแฮร์โรว์ เอ เจ (Harrow A.J.)

Davies (1971) เสนอวัตถุประสงค์ของการศึกษาด้านทักษะพิสัย (Dave's psychomotor domain Taxonomy) ของการศึกษาและการอบรมด้านทักษะปฏิบัติออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การคัดลอกเลียนแบบการกระทำ (Imitation Copy Action) สังเกตและเลียนแบบครูผู้สอนหรือครูฝึกดูแลและการกระทำซ้ำกระบวนการหรือคัดลอกกิจกรรมให้ทำตามเลียนแบบทำซ้ำหรือปฏิบัติตาม
2. การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง (Manipulation) ตามกิจกรรมหรือจำลองกิจกรรมการเรียนการสอนหรือความจำจากงานจากการเรียนการสอนที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาจา
3. การปฏิบัติให้ถูกต้องหรืออิสระ (Precision) ให้ปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมจนเกิดความชำนาญและมีคุณภาพสูงโดยไม่ต้องให้ความช่วยเหลือหรือการเรียนการสอน
4. การฝึกปฏิบัติด้วยความมั่นใจ (Articulation) ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะอย่างต่อเนื่องในแต่ละส่วนย่อยเหล่านี้จนกว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ทักษะย่อยได้ดี และผู้สอนจะให้เทคนิคการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น รวดเร็วมีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. ปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยอัตโนมัติ (Naturalization) ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะ ที่สมบูรณ์ ได้อย่างชำนาญ

แอปพลิเคชัน TikTok

ความหมาย TikTok คือโซเชียลมีเดียสำหรับการถ่ายวิดีโอสั้นที่มีเสียงเพลงประกอบเป็นหลักมี เนื้อหาวิดีโอที่หลากหลายตอบโจทย์ทุกเพศทุกวัยและเป็นเวทีสำหรับคนที่มีความคิดสร้างสรรค์พร้อม ที่ปลดปล่อยจินตนาการให้โลดแล่นและแสดงออกได้อย่างเต็มที่ พร้อมทั้งสามารถติดต่อกับคนทั่วโลก ได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย หรือที่รู้จักในประเทศจีนในชื่อ Douyin (จี:抖音:พิน: Douyin) เป็น บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เป็นวิดีโอ เจ้าของแพลตฟอร์มนี้คือ Byte Dance บริษัทเทคโนโลยี สตาร์ทอัพ สัญชาติจีนซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี 2555 Douyin เป็นแอปในเครือบริษัท Byte dance ซึ่งผลิต แอปแนวสื่อบันเทิงมาหลายตัว เปิดตัวในจีนเมื่อเดือนกันยายน 2559 ในเวลาที่ชาวจีนนิยมใช้แอปพลิเคชัน WeChat และ Weibo ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันติดต่осоสื่อสารคล้ายกับแอปพลิเคชัน Line และ Facebook ในไทย Douyin เริ่มต้นจากการเป็นแอปพลิเคชัน social network ที่สามารถดาวน์โหลดได้ผ่านทาง app store ของ iOS และแอนดรอยด์ อย่างไรก็ตามผู้บริหารของ TikTok ติดต่อกับบริษัท Musically ซึ่งเป็นบริษัทสตาร์ทอัพที่ดำเนินธุรกิจและมีฟิเจอร์แอปพลิเคชันที่ คล้ายกัน เป็นแอปตัดต่อวิดีโอใส่เสียงเพลงของจีนที่เน้นทำตลาดในอเมริกาอย่างมาก ซึ่งเวลาต่อมา Douyin ได้เข้าซื้อกิจการไป โดยบริษัท Byte dance จ่ายเงินไปมากถึง 1 พันล้านเหรียญสหรัฐ อย่างไรก็ตามการที่ซื้อ Musically ไม่ได้เข้ามาแค่ประโยชน์ในแง่ของการเพิ่มฐานสมาชิกในสหรัฐอเมริกาเท่านั้นแต่ TikTok ยังได้ฟังก์ชันหลายอย่างของแอปพลิเคชัน Musical.ly เข้ามาด้วยเช่นการสร้าง วิดีโอคลิปซิงค์และวิดีโอตลก ทำให้ผู้ใช้มีการใช้งานที่หลากหลายมากขึ้น มากไปกว่านั้นโดยแทนที่จะ โฟกัสกับเป็นแพลตฟอร์มวิดีโอมีเนื้อหาดี ๆ หรือเน้นลูกเล่นตกแต่งในแอป เช่น เอฟเฟกต์ตาโต หรือทำให้ผมยาวขึ้น Douyin เลือกรับแอปพลิเคชันที่แทรกเสียงเพลง เน้นให้ผู้ใช้ลิปซิงก์หรือเต้นตาม จังหวะดนตรีใส่เอฟเฟกต์ตามตำแหน่งใบหน้าทำให้ผู้ใช้บริการสามารถเพลิดเพลินกับลูกเล่นได้ตลอด แตกต่างจากแอปพลิเคชันอื่น ๆ ในตอนนั้น สิ่งที่ทำให้ Douyin โดดเด่นในช่วงแรก คือวิธีการแสดงผล วิดีโอในแอป มีระบบเลือกเนื้อหาแนะนำขึ้นมาแบบเต็มจอ ทำให้ผู้ใช้สามารถรับชมวิดีโอได้อย่างเต็มที่ คมชัด ขอบ แถมนตัววิดีโอก็เล่นอัตโนมัติเสมอ ไม่มีปุ่มควบคุม การชมวิดีโอจึงทำได้โดยการปิดจอแล้วดูไปเรื่อย ๆ แอปพลิเคชัน TikTok เกิดจากไอเดียของวิศวกรซอฟต์แวร์ชาวจีน Zhang Yiming ที่ต้อง กว่าจะมีบริษัทซอฟต์แวร์เป็นของตัวเอง เขาเกิดในครอบครัวข้าราชการในมณฑลฝูเจี้ยน ทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของจีน และเขา

สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหนานไค (Nankai University) เมื่อปี 2005 ในสาขา Software Engineering ปัจจุบันเป็นมหาเศรษฐีวัย 35 ปี เจ้าของทรัพย์สิน มูลค่ากว่าหมื่นล้านเหรียญสหรัฐ และถูกจัดอันดับเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดลำดับที่ 13 ของประเทศจีน ต่อมา Douyin ได้ทำการตลาดแอปพลิเคชันในต่างประเทศซึ่งรวมทั้งไทย โดยเปลี่ยนชื่อเป็น Tik Tok เพื่อให้ออกเสียงง่ายขึ้น และผลตอบรับก็ดีมาก แอปพลิเคชันกลายเป็นที่นิยมในหลายประเทศ ข้อมูลจากบริษัทวิจัยตลาดแอปฯประเมินว่าปีนี้ TikTok มียอดดาวน์โหลดสูงที่สุดนับตั้งแต่ต้นปีก็ต่อ ยอดจากแอปนั้นมาเป็นสื่อโซเชียลที่ให้ผู้ใช้งานเข้ามาสร้างและแบ่งปันวิดีโอสั้น ๆ ที่เต็มไปด้วยความ สนุกสนานแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียใช้ในการสร้างวิดีโอสั้น ๆ หลากหลายประเภท ตั้งแต่การเต้น การแสดงตลกและการศึกษา ซึ่งมีระยะเวลาตั้งแต่สามวินาทีไปจนถึงหนึ่งนาที (3 นาทีสำหรับในผู้ใช้บางราย โดย TikTok ถือเป็นชื่อของ Douyin เวอร์ชันสากลซึ่งเปิดตัวขึ้นครั้งแรกในตลาดจีนในเดือน กันยายน พ.ศ. 2559 ต่อมา TikTok ได้เปิดตัวในปี 2560 สำหรับ iOS และ Android ในตลาดส่วน ใหญ่ นอกจีนแผ่นดินใหญ่ โดยข้อมูลของบริษัทเปิดเผยออกมาเมื่อเดือนกรกฎาคม 2562 พบว่า TikTok มีจำนวนผู้ใช้งานรายเดือนหรือคนที่เข้ามาเล่นเป็นประจำทุกเดือนทะลุ 1,500 ล้านคน ส่วนจำนวน ผู้ใช้งานเป็นประจำก็มากไม่แพ้กันที่จำนวน 700 ล้านคนและใน 10 ประเทศที่ใช้งาน TikTok มาก ที่สุดในโลกยังเป็นประเทศมหาอำนาจรวมอยู่ด้วย ได้แก่ อินเดีย สหรัฐอเมริกา ตุรกี รัสเซีย เม็กซิโก บราซิล ปากีสถาน ซาอุดีอาระเบีย ฝรั่งเศส และเยอรมนี ตามลำดับ (OKMD, 2021)

แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) เป็นแอปพลิเคชันด้านความบันเทิงและสังคม ออนไลน์ เนื่องจากรูปแบบการให้บริการคือการถ่ายวิดีโอสั้นที่มีเสียงเพลงประกอบ ซึ่งผู้ใช้บริการ สามารถเต้นหรือแสดงออกตามจินตนาการหรือความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำวิดีโอสั้นของ ตนเองนั้นเผยแพร่สาธารณะได้อย่างรวดเร็ว โดยแอปพลิเคชันติ๊กต็อก จะมุ่งเน้นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความกล้าคิด กล้าแสดงออกเป็นหลัก (กุลเกิลเพลย์, 2561) สรุปได้ว่า แอปพลิเคชัน TikTok เป็นแอปพลิเคชันที่สามารถสร้างสรรค์วิดีโอสั้น ความยาวไม่เกิน 15 วินาที ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้สามารถใส่เนื้อหาการเรียนการสอน ลงวิดีโอใน TikTok ทำให้ มีเนื้อหาที่สั้นกระชับและรวดเร็วไม่น่าเบื่อ ทั้งยังสามารถใส่เพลงประกอบและตกแต่งให้สวยงามได้จึง ดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้เป็นอย่างดีและเข้าถึงผู้เรียนได้จำนวนมากในระยะเวลาอันสั้น (ปัจจุบัน สามารถเพิ่มความยาววิดีโอได้สูงสุด 3 นาที) โดยในตัวแอปพลิเคชันสามารถเพิ่มองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น เพลงประกอบ ฟิลเตอร์ เอฟเฟกต์ เข้าไปในวิดีโอได้ จึงเหมาะแก่การผลิตสื่อการสอนขนาดสั้น ในการถ่ายทอดบทเรียน เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้สอดคล้อง กับเทรนด์การเรียนรู้ในปัจจุบัน และเป็นการนำเสนอบทเรียนที่ตื่นเต้นและน่าสนใจ อาจใช้แบบทดสอบเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองลงบนแอปพลิเคชัน TikTok และให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง นาฏศิลป์ไทยได้ด้วยตนเอง โดยการ เรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชัน TikTok และยังสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าถึงความรู้ที่ต้องการได้ง่ายขึ้น

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจในการเรียนรู้

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปเป็นร่างได้ดังนั้น การที่จะทราบว่าคุณมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อมจากการวัดความคิดเห็นของคุณเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงจะสามารถวัดความพื่อนั้นได้ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2529) นอกจากนี้มีนักการศึกษา ตลอดจนนักจิตวิทยาหลายท่านได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ในทัศนะต่าง ๆ ดังนี้

พรหมณี ชูทัยเงินจิต (2550) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางบวกความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าและบริการ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

ปาริชาติ สังข์ขาว (2551) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบความสบายใจความสุขต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจและเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

จากความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ ส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวัง หรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้าม อาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้เกณฑ์ (Criteria) ที่แต่ละบุคคลตั้งไว้รวมทั้งการตัดสินใจ (Judgment) ของบุคคลนั้นด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest - Posttest Design (Fitz-Gibbon, 1987)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย โดยใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80

เลขที่	ประเมินครั้งที่ 1				ประเมินครั้งที่ 2				คะแนนเต็ม 24	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
	ความถูกต้องของท่ารำ (3)	ท่ารำสัมพันธ์กับคำร้องและจังหวะ (3)	ลีลาอ่อนช้อยสวยงาม (3)	มีความพร้อมเพรียง (3)	ความถูกต้องของท่ารำ (3)	ท่ารำสัมพันธ์กับคำร้องและจังหวะ (3)	ลีลาอ่อนช้อยสวยงาม (3)	มีความพร้อมเพรียง (3)				
1	3	2	2	3	3	2	2	1	24	17	70.83	ดี
2	2	2	2	3	2	3	2	3	24	21	87.50	ดีมาก

เลขที่	ประเมินครั้งที่ 1				ประเมินครั้งที่ 2				คะแนน เต็ม 24	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	ระดับ คุณภาพ
	ความถูกต้องของทำราคา (3)	ทำราคาสัมพันธ์กับคำร้องและแจ้งทวง(3)	ลีลาอ่อนช้อยสวยงาม (3)	มีความพร้อมเพียง (3)	ความถูกต้องของทำราคา (3)	ทำราคาสัมพันธ์กับคำร้องและแจ้งทวง (3)	ลีลาอ่อนช้อยสวยงาม (3)	มีความพร้อมเพียง (3)				
3	2	2	2	2	3	3	2	3	24	20	83.33	ดีมาก
4	2	2	2	3	3	3	2	3	24	20	83.33	ดีมาก
5	2	2	3	3	2	3	3	2	24	20	83.33	ดีมาก
6	3	3	2	3	2	3	2	2	24	20	83.33	ดีมาก
7	3	3	3	2	3	2	2	3	24	21	87.50	ดีมาก
8	2	3	2	3	3	3	2	3	24	21	87.50	ดีมาก
9	2	2	2	2	3	2	2	3	24	18	75.00	ดี
10	3	3	2	2	3	2	3	2	24	20	83.33	ดีมาก
11	2	3	2	2	2	2	2	2	24	17	70.83	ดี
12	3	3	2	2	3	2	2	3	24	20	83.33	ดีมาก
13	3	3	2	2	2	2	2	2	24	18	75.00	ดี
14	2	3	2	3	2	3	2	3	24	20	83.33	ดีมาก
15	3	2	2	2	3	3	2	3	24	20	83.33	ดีมาก
16	2	3	3	2	2	2	2	3	24	19	79.16	ดี
17	2	2	3	3	3	2	3	3	24	21	87.50	ดีมาก
18	3	2	2	2	3	3	2	3	24	20	83.33	ดีมาก
19	3	2	2	3	3	3	2	3	24	21	87.50	ดีมาก
20	3	2	2	2	3	3	3	2	24	20	83.33	ดีมาก
21	2	2	3	3	2	3	2	3	24	20	83.33	ดีมาก
22	2	2	3	3	3	3	2	3	24	21	87.50	ดีมาก
23	2	2	3	3	2	3	2	3	24	20	83.33	ดีมาก
24	2	2	2	2	3	3	2	3	24	19	79.16	ดี
25	2	2	2	2	3	3	2	3	24	19	79.16	ดี
26	2	3	2	3	3	3	2	3	24	21	87.50	ดีมาก
27	3	3	2	3	2	3	2	3	24	21	87.50	ดีมาก
28	3	2	2	3	3	3	2	3	24	21	87.50	ดีมาก

เลขที่	ประเมินครั้งที่ 1				ประเมินครั้งที่ 2				คะแนนเต็ม 24	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
	ความถูกต้องของทำราคา (3)	ทำราคาสัมพันธ์กับคำร้องและแจ้งทักษะ(3)	สื่ออ่านช้อยสวยงาม (3)	มีความพร้อมเพียง (3)	ความถูกต้องของทำราคา (3)	ทำราคาสัมพันธ์กับคำร้องและแจ้งทักษะ (3)	สื่ออ่านช้อยสวยงาม (3)	มีความพร้อมเพียง (3)				
29	3	3	2	3	3	2	2	3	24	21	87.50	ดีมาก
30	2	3	2	2	3	3	2	3	24	20	83.33	ดีมาก
31	2	3	2	3	3	3	2	2	24	20	83.33	ดีมาก
32	3	3	2	3	3	3	2	2	24	21	87.50	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยรวม										19.96	83.20	ดีมาก

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า จากการการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย โดยใช้แนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 32 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติระดับดีมากจำนวน 25 คน นักเรียน มีคะแนนทักษะปฏิบัติระดับดี จำนวน 7 คน โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีทักษะปฏิบัติเรื่องนาฏศิลป์ไทย หลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 83.20

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย โดยใช้แนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย โดยใช้แนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียน และหลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 32 คน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนร้อยละ	S.D.	df	t	Sig
หลังเรียน	32	20	532	16.62	83.13	.41	31	23.19**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย โดยใช้แนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.03 คะแนน และ 16.62 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย โดยใช้แนวคิดของเดวิส ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความพึงพอใจ
	\bar{x}	S.D.	
ด้านบรรยากาศ			
1. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.28	0.63	มาก
2. ทำให้นักเรียนเกิดการสังเกต ทักษะต่าง ๆ	4.37	0.60	มาก
3. ทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.43	0.66	มาก
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.56	0.66	มากที่สุด
5. นักเรียนสามารถทบทวนเนื้อหาหรือบทเรียนที่เคยเรียนไปแล้วซ้ำได้อีกตามความต้องการ	4.43	0.66	มาก
การใช้แอปพลิเคชัน TikTok			
6. เนื้อหาในรายวิชามีการใช้เทคโนโลยี แอปพลิเคชัน TikTok มีความทันสมัยและน่าสนใจ	4.25	0.62	มาก
7. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ TikTok ได้สร้างสรรค์วิดีโอ	4.68	0.59	มากที่สุด
8. มีการสร้างบรรยากาศโต้ตอบ ปฏิสัมพันธ์กับวิดีโอ TikTok	4.28	0.68	มาก
9. สนุกเพลิดเพลินเมื่อใช้ แอปพลิเคชัน TikTok	4.43	0.66	มาก
10. ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล	4.34	0.65	มาก
11. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย	4.40	0.66	มาก
การใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส			
12. ครูผู้สอนแสดงให้เห็นทักษะการปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนจบ	4.50	0.67	มาก
13. ในชั้นสาธิตทักษะย่อย ฝึกให้นักเรียนสังเกต และปฏิบัติตาม	4.53	0.62	มากที่สุด
14. ครูผู้สอนให้เทคนิควิธีการ และให้คำแนะนำเพิ่มเติม	4.15	0.72	มากที่สุด
15. ส่งเสริมให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยให้เป็นทักษะที่สมบูรณ์	4.25	0.62	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล			
16. ท่านมีความพึงพอใจในการปฏิบัติทำได้ถูกต้องตามรูปแบบของนาฏศิลป์ครบกระบวนการ	4.34	0.65	มาก
17. ท่านมีความพึงพอใจในลีลาท่าทางสอดคล้องกับเนื้อเพลงจังหวะที่ถูกต้อง	4.28	0.68	มาก
18. ท่านมีความพึงพอใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดงได้อย่างถูกต้องกระชับและชัดเจนสอดคล้องกับความเป็นจริง	4.37	0.60	มาก

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความพึงพอใจ
	\bar{X}	S.D.	
19. ท่านมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok มีภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ทำให้เข้าใจทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok โดยมีความน่าสนใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก	4.50	0.67	มาก
20. ท่านมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok เสียงดนตรี และวิดีโอช่วยกระตุ้นความสนใจทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย	4.37	0.65	มาก
รวม	4.38	0.51	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok โดยมี ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.38, S.D. = 0.51)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา 1 นครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ปรากฏตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้อภิปรายผลสนับสนุนในแต่ละประเด็นดังนี้

1. นักเรียนฝึกนาฏศิลป์และภาษาท่า โดยการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 32 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติระดับดีมาก จำนวน 25 คน นักเรียน มีคะแนนทักษะ ปฏิบัติระดับดี จำนวน 7 คน โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย หลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 19.96 จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร หลักสูตร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้กำหนดออกแบบ เนื้อหาของกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok นักเรียนจึงไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีการช่วยเหลือแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกันในระหว่างเรียนที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอน โดยที่แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยมีผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดีแล้วที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน มีความน่าสนใจมีการกระตุ้น ส่งเสริมทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ อีกทั้ง ยังมีกระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย โดยใช้แนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok ตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมารี นาสมตอง (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงไทยสากล กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับ

นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะปฏิบัติเรื่องการประดิษฐ์ทำรำ ประกอบเพลงไทยสากล มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.67 และยังสอดคล้องงานวิจัยศศิษฐ์ สุกุลหอม และสุเทพ อ่วมเจริญ (2558) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนผลการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์สร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ผลการประเมินความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์สร้างสรรค์ ภาคปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับปฏิบัติได้ในระดับดี 3) ผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์สร้างสรรค์โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยระดับเห็นด้วยมาก

2. ผลการเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการปฏิบัติวิชานาฏศิลป์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ตามรูปแบบการ สอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.03 คะแนน หลังเรียนค่าเฉลี่ย 16.62 คะแนน หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.13 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้สร้างถูกต้องตามหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ การสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ และนำเอา แอปพลิเคชัน TikTok เข้ามาอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนตาม รูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies, 1971อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี. 2561) ที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะย่อย ไปจนถึงทักษะใหญ่ ทำให้ง่ายต่อการฝึกทักษะปฏิบัติ อีกทั้งนำมาพร้อมกับแอปพลิเคชัน TikTok ที่สามารถดึงดูด ความสนใจของผู้เรียนได้ เป็นอย่างดีทำให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้นที่จะฝึกทักษะปฏิบัติ และยังสามารถฝึกได้ทุกที่ ทุกเวลา ไม่ต้องรอให้ครู สอนในห้องเรียน ดังนั้นผู้เรียนจึงปฏิบัติทักษะ นาฏศิลป์ได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะปฏิบัติ หลังเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปนัดดา แสนสิงห์ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตาม แนวคิด ของ Davies ประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง รำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระหว่างเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.10 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.38 ซึ่งมีคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา 1 นครพนม เป็นไปใน ทางบวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.51) ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกทำท่ายในการเรียน ได้เรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชัน นักเรียนได้ฝึก ปฏิบัติทักษะจากง่ายไปหายาก สามารถเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์และชำนาญได้ ด้วยตนเอง มีทักษะ ทางนาฏศิลป์เพิ่มมากขึ้น ได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ และผู้วิจัยได้สร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงหลัก สำคัญในการสร้างองค์ประกอบและขั้นตอน โดยยึดหลักการ และทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow, 1970) นักจิตวิทยาชาว อังกฤษ ได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับ โดยมีสาระความต้องการตามลำดับโดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความ ต้องการ ตลอดเวลา ไม่มีที่สิ้นสุดตราบแต่ที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากต่ำไปหาสูงตามลำดับโดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับ การตอบสนองจน เป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของ มนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์

ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้น การตอบสนองความ สนใจ และความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถศึกษาและฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลายสามารถค้นพบและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีเนื้อหาเหมาะสมไม่ง่ายและยากเกินไป ซึ่งเป็นผลทำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าต้องการและชอบการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรญา มุลวันดี (2566) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมและทักษะการแสดงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย 2) เปรียบเทียบทักษะการแสดงวิชานาฏศิลป์ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมมีไม่เรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมมีเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์อยู่ในระดับดีมาก โดยสรุปแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสมสำหรับการนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดทั้งความรู้และทักษะปฏิบัติจึงควรส่งเสริมให้ผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับชุดกิจกรรม ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อีกต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 83.20
2. การเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.13 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.38, S.D. = 0.51)

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ไทย ตามรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1) ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของเดวีส์อย่างลึกซึ้ง เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด
 - 1.2) ครูผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ แอปพลิเคชัน TikTok อย่างชำนาญ เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

1.3) การที่จะพัฒนาทักษะทางนาฏศิลป์ได้ดีนั้น นักเรียนควรมีทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์ที่ดี ด้วยโดยครูควรปูพื้นฐานด้านทักษะทางนาฏศิลป์ เช่น ฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่าทำให้คล่อง ก่อนที่จะเรียนเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

1.4) ครูผู้สอนต้องนำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของเดวีส์มาใช้ในแต่ละเพลง ควรแบ่งขั้นตอนให้ดี เพื่อไม่ให้เกินระยะเวลาและสามารถสอนได้ตามเวลาที่กำหนด โดยที่นักเรียน สามารถปฏิบัติได้จริง

1.5) ก่อนเริ่มบทเรียนครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนใช้แอปพลิเคชัน TikTok ให้คล่องก่อน เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้แอปพลิเคชันเพื่อที่จะใช้ในเรียนรู้การปฏิบัติทักษะนาฏศิลป์ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้ แอปพลิเคชัน TikTok ร่วมกับเทคนิควิธีการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น แอร์โรว์ ซิมพ์สัน STAD TAI เป็นต้น เพื่อเป็น แนวทางในการปรับปรุง

2.2) ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok ในการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ แก่ไขและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เป็นอย่างดีในการสร้างเครื่องมือวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียนโรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา 1 นครพนม อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่าน และนักเรียนทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ข้อมูลที่ได้รับนั้น นับว่ามีคุณค่าและมีประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ที่ดูแลการทำวิจัยของนักศึกษาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจตลอดมา ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวผู้วิจัยที่ห่วงใย เป็นกำลังใจ ช่วยเหลือและสนับสนุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนก่อให้เกิดความสำเร็จ และทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ คุณประโยชน์ใด ๆ อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดามารดา คณาจารย์ และสถาบันการศึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา มีส่วนร่วมในการวางรากฐานการศึกษา อบรม และให้การสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

จันทร์จิรา ประระทั้ง. (2563). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการพ่อนผ้าไหมลายดอก*

มะลิโดยใช้แหล่งเรียนรู้โครงการส่งเสริมศิลปาชีพบ้านดอนหลี่ จังหวัดมหาสารคาม. Journal of Modern Learning Development. 5(3); 154-167.

ทิตนา แคมมณี. (2561). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.

(พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นฤเบศน์ ระดาเขต และสุชีรณณ์ อามาตบัณฑิต. (2565). *การพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้*

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.

Journal of Roi Kaensam Academi. 7(9). 365 - 381.

- นิรัญญา มูลวันดี. (2566). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแสดง วิชานาฏศิลป์ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บันดดา แสนสิงห์. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ Davies ประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง รำวงมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนชนก รัตนจางงค์. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรง ผลผลสัมฤทธิ์ของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ภัทรพร ชาลิตี. (2565). การพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ชุดไก่ขัน โดยใช้แนวคิดของเดวิสร่วมกับแอปพลิเคชัน TIKTOK สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, วิทยาลัยครูสุริยเทพ.
- เรณู โกสินานนท์. (2548). นาฏยศัพท์ ภาษาทำนาฏศิลป์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศศิธันว์ สกุลหอม และสุเทพ อ่วมเจริญ (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์สร้างสรรค์. Veridian E-Journal, Silpakorn University. 9(3); 923-936.
- ศศิธมา นิยมสุข. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแอปพลิเคชัน Tik Tok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, มหาวิทยาลัย.
- อุมารี นาสมตอง. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ ทำรำประกอบเพลงไทยสากลกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Davies I.K. (1971). *The Management of Learning*. London: McGraw – Hill.
- Fitz-Gibbon. carol Taylor. Lyons Morris and Lynn. ji.auth. (1987). *How to design a program evaluation*. Newbury Park : Sagh.
- Krathwohl, D. R., Bloom, B. S., & Masia, B. B. (1964). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals, hand book II: Affective domain*. New York, NY: David Mckay Company In corporated.
- Maslow, A. (1970). *Human Need Theory: Maslow's Hierarchy of Human Needs*. Lippincott.
- Henerson, M. E. Morris, L. L., & Fitz-Gibbon, C. T. (1987). *How to measure attitudes*. London: Sage.
- OKMD. (2021). *TikTok เทรนด์แพลตฟอร์มที่มาแรงบนโลกออนไลน์*. สืบค้นจาก:
<https://www.okmd.or.th/okmd-kratooktomkit/4174/> เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2568